

[Grønning.]

ikke svække vor Vilje til at være et Folk. Men det at være et Folk betyder, at man i Fællesskab vil bære de Byrder, som onde Tider paalægger. Ministerens Forslag fordeler ikke Byrderne paa en rimelig Maade, men anbringer ensidigt Byrderne paa Landbrugets Skuldre.

Hvad Smørforslaget angaar, er det mig uforstaaeligt, at den højtærede Minister har villet fremsætte det i den foreliggende Form. Det forekommer mig, at der maatte være adskillige Grunde, som afholdt Ministeren derfra. Frygter Ministeren ikke for at misrekommandere vore Forhandlere i London og deres Bestræbelser ved at stille Forslag om en Pris paa Hjemmemarkedet, som ligger saa langt fra, hvad disse Forhandlere med Rette har hævdet var nødvendigt blot til Dækning af Produktionsomkostningerne? Har Ministeren glempt, hvad han udtalte under Smørforhandlingerne i 1936 — det staar i Folketingets Forhandling Sp. 6466. Den højtærede Minister udtalte:

„Det er Regeringens Opfattelse, at de Varer, som kan fremstilles her i Landet og forbruges af den danske Befolkning, bør betales med en Pris, der betinger en anstændig Løn for veludført Arbejde.“ Jeg tror ikke, at den højtærede Minister vil skrive under paa — i hvert Fald vil Socialdemokratiets Ordfører det ikke —, at 2 Kr. 80 Øre er en anstændig Løn for det Arbejde, Mejeribrugets udfører. Jeg tror heller ikke, at man kan blive staaende ved denne Pris, for det vilde jo netop være Udtryk for, at Regeringen savnede alle væsentlige Betingelser for at gaa foran i det Samarbejde, som Regeringen selv hævder skal til. Forslaget om denne Pris er nemlig Udtryk for, at man mangler det allervæsentligste, nemlig Samarbejdets Aand, og derfor tror jeg, at Ministeren og Regeringen vilde staa sig ved at se lidt anderledes paa hele dette vigtige Spørgsmaal, der, som det ærede Medlem af Venstre Hr. Duborg har sagt, griber ind i alle økonomiske Forhold her i Landet.

Det er jo saaledes, at Spørgsmaalet om Smørproduktionens Opretholdelse ogsaa er et Spørgsmaal om Opretholdelse af et godt Sædskifte. Det er et Spørgsmaal om Udnyttelse af Produktioner i Landbruget, som ellers vanskeligt kunde finde Udnyttelse. Det er, ikke mindst i en Tid, hvor der ogsaa kan blive Tale om Vanskeligheder ved Tilvejebringelse af fornødne Gødningsstoffer, det vigtigste Middel, vi har til at opretholde vor Plantekultur og derigennem hele Landbrugets Økonomi, saa vidt det er muligt

i en Krisetid. Jeg mener derfor, at det vilde være af stor Interesse, om den højtærede Minister i det Udvalg, som jo skal ned sættes, vilde vise mere Forstaaelse, end Forslaget udtrykker, og stille sig mere paa Linie med de rimelige Krav, der er rejst fra Mejeriorganisationernes Side. Dermed vilde den højtærede Minister ogsaa stille sig paa Linie med den Politik, som Statsministeren i Fjor gav Udtryk for skulde føres, da han i den Tale, han holdt forud for den socialdemokratiske Kongres, gav Landbruget Tilsagn om Produktionsomkostningernes Dækning med Hensyn til Varer, som vi leverer Hjemmemarkedet. Vi har intet Ønske om at bringe Prisen paa Smør op paa et urimeligt Niveau, men det er vor Opfattelse, at hvis der skal blive Mulighed for at hindre en for stærk Nedgang i denne centrale Produktionsgren, hvis Opretholdelse er lige saa nødvendig for Byernes Valutatilgang og Beskæftigelse som for Landbrugets Drift og Økonomi, saa maa Prisen paa Hjemmemarkedet, den eneste, vi behersker, i hvert Fald ikke ligge væsentligt under Produktionsomkostningerne.

Under tidligere Smørforhandlinger har mit Parti for at modvirke uheldige Prissvingninger paa de udenlandske Markeder stillet Forslag om at bruge Eksportoverskudet, altsaa den Del, som erfaringsmæssigt har trykket Prisen, til Indblanding i Margarine. Nu da der er Maksimalpris og alt Smør betales ens uden Hensyn til Kvalitet, har vi ikke samme Grund til at opretholde dette Forslag, men Forholdene kan selvfølgelig udvikle sig saaledes, at det kan blive nødvendigt at gennemføre et større Forbrug af dansk Smør paa Hjemmemarkedet. Jeg mener, at Spørgsmaalet om Margarinen ikke har den Betydning i Øjeblikket, som det tidligere har haft, og som det eventuelt senere kan faa. Det, der har den store Betydning, er, hvorvidt der kan tilsikres Produktionen paa Hjemmemarkedet en saadan Pris, at Landbruget vil gøre, hvad det kan, for at opretholde denne Produktion, ogsaa i Haab om, at der senere ad naturlig Vej vil fremkomme en Prisstigning, som kan gøre det muligt at fortsætte. Vi maa med stor Belysning se en Tid i Møde, hvor den danske Smørproduktion gaar ned til Halvdelen af, hvad den tidligere har været, og naar vi ser paa, hvorledes Prisen er paa Oliekager, og hvorledes Prisen er paa Smør, og hvorledes den tegner til at blive, saa kan vi jo ikke se bort fra, at en saadan Mulighed foreligger. Derfor tror jeg, at det vilde være i alles Interesse, om Partierne her paa Rigsdagen ved den Udvalgsbehandling, som nu